

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua oară 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplădoi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loerie

TRIBUNA

Probleme actuale în
viața noastră națională.

X.

(*) După-cum am atins în treacăt la începutul acestor articole, un studiu comparat asupra stării noastre culturale actuale față cu starea culturală ce o aveam la 1848 — ar conține la rezultate splendide în ce privește progresele ce am săvârșit pe toate tărurile vieții noastre culturale. Chestiunea se înfățișează atât de firească și atât de limpede pentru ori-cine, încât credem superflu a mai insista s'o lămurim.

De-ar fi însă mai strălucite decât sunt, progresele ce am săvârșit dela 1848 iau o față mult mai puțin luminoasă dacă le privim în comparație cu starea culturală nu a marilor popoare europene, ci numai cu starea culturală a Maghiarilor sau a Sașilor, dacă le mai privim sub raportul atentatelor sistematice pe cari dominațiunea maghiară le îndreaptă și asupra vieții culturale a poporului nostru, fără să cunoască excepție sau cruțare, și dacă le privim, în sfârșit, sub raportul exigențelor culturale foarte mari și foarte simțite atât în ce privește straturile noastre țărănești, cât și în ce privește educația curat națională și temeinică a claselor noastre culte.

Generația nemuritoare dela 1848 ne-a lăsat prețioase moșteniri și pentru viața noastră culturală. Ne-a lăsat așezăminte naționale mărețe îngrădite în cadre bine definite și înșănuite cu șanțurile legii pozitive. Bisericele noastre amândouă și organizația lor de astăzi, școala, „Asociațiunea” și Societatea de teatru toate sunt opera generației bătrâne dela 1848 și a urmașilor ei imediați.

Datorința noastră, a generației actuale, este nu numai să păstrăm neatinse toate așezămintele culturale moștenite dela predecesorii nostri și asediate de cătră puterea de stat în ciuda legilor existente și în desfiderea dreptului, dar și să deservim lor, potrivit cu cerințele de progres ale timpului și cu exigențele atât de multe și atât de serioase ale vieții noastre naționale.

Predecesorii ne-au lăsat așezămintele, noi să le transmitem urmașilor în stare mai deservită. Având cadrele bine încheiate ale vieții noastre culturale, datorința noastră este să punem suflet în lăuntrul așezămintelor ce le-am

primit de-a gata, să le asigurăm o viață sănătoasă și înaintată ca perfecțiune, să lărgim cercul lor de influență cât se poate de mult și să le înrădăcinăm cât de adânc în poporul nostru.

Limitele îndatinate ale unor articole de ziar nu ne îngăduie să stăruim în special asupra datorințelor noastre naționale față cu școala, față cu biserica, față cu societățile noastre, față cu literatura noastră.

Problema de competență este și aici: *conducători în puterea cuvântului, care se interesează de binele și de propășirea culturală a poporului în chip desinteresat și cu tot zelul și cari se pun la inimă apărarea fanatică a tuturor așezămintelor noastre culturale și deservirea lor potrivit cu progresul altor popoare și cu exigențele vieții noastre naționale.*

Deoparte, conducătorii firești ai poporului se țină cu gelozie și cu sfințenie la neatințarea și la caracterul național al tuturor instituțiilor noastre culturale, de altă parte se țină cu aceeași gelozie și cu aceeași sfințenie la ridicarea lor pe nivelul cerut de spiritul timpului modern și la împărțirea cât mai largă a masselor de beneficiile acestor instituții.

În ce privește biserica și școala, seminariile noastre teologice și pedagogice ar fi vremea să pună cea mai mare îngrigire, ca să cultive generații de preoți și de învățători tot unul și unul. Ar fi vremea se dispară cu deservire din ogorul bisericesc și școlar rămășițele de semi-cultură ale timpurilor trecute. Recunoaștem, că profesorii nostri pun multă osteneală și că mari merite și-au agonisit și până acum în această privință, dar vor recunoaște și dinșii, că suntem departe de a se proceda cu sistemul și cu severitatea unei bine cristalizate campanii culturale pentru alcătuirea modernă regeneratoare a claselor noastre prețioase și învățătoare. Cultura minții și cultura inimii în bazele școlii naționale și la nivelul progresului modern — aceasta a fost și este, aceasta trebuie să fie de aci înainte mai mult problema de aur a dirigitorilor din fruntea bisericilor gr. or. și gr. cat. și a celor din fruntea școalelor noastre.

Încât pentru celelalte profesii liberale, advocatura, medicina etc., pe urmă în ce privește pe funcționarii de stat, pe cei dela băncile române etc., clasele noastre culte se găsesc în fața problemei neîntârziată de-a încheia de aci înainte legături mai prietenești și mai intime cu tot ceea-ce înseamnă cultură și literatură românească...

Fatalitatea prea desastroasă că generațiile noastre își primesc cultura și educația mai ales în școalele străine și cu deosebire în veninoasele școale ungurești — trebuie să provoace mai multă bătaie de cap celor cari se interesează de viitorul culturii noastre naționale. Ceea-ce întuneacă în educația generațiilor noastre tinere cultura maghiară, are să lumineze: întâiu, *educația familiară*, despre care vom trata mai târziu; al doilea, *activitatea societăților noastre de cultură*; al treilea, însăși *inițiativa fiecărui membru al claselor noastre culte*, care trebuie să-și țină de o datorie primordială a se instrui românește, hrănindu-și sufletul cu literatură și cu cultură românească.

Este locul să subliniem câteva adevăruri, cari poate vor face impresia de crude, dar a căror mărturisire ne pare de neîncunjurat:

În zilele noastre, când vedem primejdia grav până și cultura noastră națională, cei mai mulți dintre noi se laudă cu această cultură și-i jură credință, fără să o cunoască, întocmai cum ne fâlim cu dulcea noastră limbă românească, pe care însă o vorbim atât de amarnic... Cei mai mulți dintre noi, proclamă biserica drept scutul și raizmul naționalității noastre, fără să se intereseze măcar de ea... Școala o slăvesc ca un tezaur național, pentru care ar turba de mânie când ni-s'ar răpi, dar până una alta nu se prea sinchisesc mulți cu nevoile ei actuale... Societățile noastre culturale sunt adorate ca progrese fără de seamă, însă din miile de mii de cărturari români câți sunt înscrși membri, câți își plătesc cotizațiile și câți se interesează în v'ru chip de ele? Presă constituie astăzi „singura armă” în lupta noastră națională, — dar câți din miile de mii de cetitori români abonează gazetele românești? Literatura română este pe buzele tuturor, dar ne-ar plăce să știm câți sunt acei puțini cari s'o aibă și-n minte și-n inimă, ear nu numai pe buze?... Să nu ni-se reproșeze pesimism când afirmăm aceste adevăruri, — ar fi un cap de acuză nedrept. Să ni-se recunoască sinceritatea și să ne cugețăm cu toții asupra tristei temeinicii care ține în picioare adevărurile de mai sus, — ar fi un început de regenerare în ce privește starea noastră genera sub raportul *culturii naționale*.

A sosit de mult vremea ca să mai încetăm cu apologia progreselor noastre culturale și să ne luăm în schimb osteneala de-a cunoaște și de-a satisface exigențele culturale actuale atât ale clasei noastre culte cât și ale păturilor

de jos. A sosit vremea în care nu mai este de ajuns, a devenit chiar nesuferit să deșteptăm dragostea față cu așezămintele noastre culturale prin laudele gurii celei lesne vorbitoare. Dragostea de cultura noastră națională s'o trezim prin muncă, numai prin muncă. Căci ridicând și deservind așezămintele noastre culturale, noi le-am făcut atât de scumpe neamului, încât ori-ce laudă devine de prisos și ori-ce atentat asupra lor înceată de-a fi numai revoltător și devine de-a dreptul zădărnici.

În articolul ce urmează, vom încerca să prezentăm, deoparte exigențele și modalitățile cultivării poporului, de altă parte rolul special al claselor suprapuse în mișcarea culturală a păturilor țărănești.

Sibiu, 13 Mai 1901.

Sistemul actual. Sistemul de guvernare al lui Széll este aspru criticat în o broșură, ce s'a împărțit Sâmbătă în dietă și e scrisă de deputatul Kemény Géza. Baronul Kemény este aderent al lui Bánffy și în broșura sa arată, că sistemul actual de guvernare are multe scăderi, dar nici un merit. Cu deosebire în contra alor trei chestii sunt îndreptate atacurile lui Kemény: în contra indicativului Curiei, a legii de vicinale și acțiunii de incompatibilitate. E interesant, că Kemény vorbind de cortegiri, exprimă părerea, că cortegirile și volnicile s'ar pute împiedeca prin urcarea censului, fiindcă în acest caz ar fi un număr mai mic și mai inteligent de alegători, cari ar fi mai cu greu terorizați.

Kemény, se înfulează, aduce laude lui Bánffy și făcând o repriză asupra ciclului de 5 ani al dietei, fine a constata, că „noi, ca dietă, nu am rezolvat cele mai însemnate și mai urgente probleme ale noastre.”

Noi îi credem pe cuvânt baronului Kemény, dar îl întrebăm, că pentru-ce nu a amintit de loc și despre politica de naționalitate a lui Széll? Se înfulează, că în acest punct soviniștii n'au de zis nimic, cel mult îl acuză pe Széll că e prea blând cu popoarele nemaghiare.

Incompatibilitate. Proiectul de lege despre incompatibilitate se discută în dietă săptămâna aceasta. După-cum arată semnele, vor fi mari și vehemente discuții, cel puțin toate partidele vor lua parte însemnată la ele. Între deputați sunt, cari află dispozițiile proiectului prea severe, alții îl află de potrivit. Mai mulți nemulțumiți sunt și în par-

tidul guvernamental, în frunte cu bătrânul Tisza Kálmán. El a și înaintat unele modificări la proiect, ear în conferința de partid de alaltăieri l'a combătut. Tot în această conferință ministrul Széll a pus chestia de cabinet pentru acele părți ale proiectului, cari rezultă din spiritul legii de incompatibilitate dela 1875.

Mai amintim, că „Alkotmány” înșiră 70 de deputați, cari după noua lege s'ar incompatibil. Catalogul acesta însă nu e complet.

PENTRU INDEPENDENȚA ALBANIEI Deputații din parlamentul italian li-s'a împărțit un memorandum al reprezentanților diferitelor colonii albaneze. În acest memorandum reprezentanții albanezi insistă, ca Italia să se întreprindă pe cale diplomatică la puterile europene pentru recunoașterea independenței Albaniei. În chipul acesta doresc Albanezii să scape de sclăvia turcească și totdeauna să se ridice o stavilă puternică în contra năvălirilor expansioniste ale Austro-Ungariei, Serbiei și Bulgariei.

Între cei-ce au subscris memorandumul se află Iusa Crebara în numele Albanezilor din București, Mahmud în numele celor din Macedonia și Seynel pentru cei din Albania inferioară.

Un interviu senzațional. Un redactor al ziarului „Nowoje Vremja”, precum se anunță din Petersburg, s'o fi avut cu regele Alexandru al Serbiei un interviu, în decursul căruia regele s'a exprimat că la finea acestui an se va duce la Petersburg. „Voi urma mai departe politica rusofilă”, a declarat regele. „Rezolvarea chestiei macedonene va depinde dela guvernul bulgar, dacă va fi el destul de tare, ca să ajungă stăpân pe comitetul macedonean. Prințul Ferdinand m'a spus, că Radolskoff a jucat față de comitet un rol foarte scârbos.”

Papa și moștenitorul nostru de tron. Am dat și noi știrea după foaia „Germania” din Berlin, că Sanctitatea Sa Leo XIII. ar fi trimis o scrisoare de mulțumită moștenitorului de tron Francisco Ferdinand pentru primirea protectoratului reuniunii școlare catolice.

Din Roma se anunță acum, că știrea „Germaniei” este de îndreptat așa, că Papa n'a trimis scrisoare, dar a încredințat pe nunțul ca la o ocazie binevenită și în formă confidențială să exprime mulțumită moștenitorului de tron.

FOIȚA „TRIBUNEI”

După concert.

(Scrisoare unui amic).

Frăte Pantelimoane!

Cavaler mare, ce ești, într'adevăr îți poate părea rău, că nu ai luat parte la concertul universitarilor români din Cluj. A fost la înălțimea așteptării. Tocmai de aceea, știindu-te de un om, care te interesează de viața socială românească — ca să ai și tu idee despre modul cum a decurs — îți l'voi depinge barem în trăsuri generale.

Deja cu zile mai înainte se făceau pregătiri pentru primirea oaspeților. În deputație au primit la gară în modul convenit pe mult stim. patronese, dintre cari am avut fericirea a vedea pe doamnele Maria P. Cosma (Sibiu), Ida de Csato (Blaj), Victoria Dr. Pitipan (Năsăud) și Ana A. Pop (Cluj). Trebuie însă să-ți spun, că patronul fu împedecat de a lua parte.

Publicul român de elită din toate părțile părea că curge nu alta. Cu deosebire în ziua concertului o mișcare neobișnuită se vedea prin oraș. Și toate aceste ne întărea credința în o reușită bună.

Eu nu aveam mare plăcere să particip; ești tu natura mea, sunt înphis, posomorit — nu-mi place sgomo-

tul. Cu toate acestea îmi plăcea să scriesc, cine a venit? (Să fii tu aici, ear m'ai sechira, căci tu ai fi știut, de ce întrebam?...)

Deodată numai m'ei întâmpina o surpriză plăcută. Din vorbele unui amic am înțeles adecă, că seosește... și tu cine?... Ea, pentru care tu mă necăjeai adeseori...

Natura mi-se învîoșă. Par'eam căpătat nouă puteri. Naveam stare... rideam singur... eram vesel. Nu mai trebuia să mă hotăresc mult. Eram deja decis. Mi-am pus fracl în rînd și impacient așteptam seara.

Răzimat de un fotel, pluteam în sfere mai înalte. Și apoi știi, frate, pe-atul meu... așa adăncit, cum eram — am adormit...

Seara mult așteptată sosl. Calessele una după alta aduceau publicul la redută. În scurt timp sala era ticsită. Îți făcea într'adevăr mare plăcere să vezi un public atât de distinct. Era reprezentată cât se poate de demn inteligența noastră din toate ținuturile — chiar și din părțile Ungariei.

Și apoi, ceea-ce ne-a căzut mai bine, să fii văzut, frate, o prea frumoasă cunună de dame. Cu deosebire cocoșitele au fost cât se poate de încântătoare. De sigur te-ar fi captivat și pe tine. De-ar fi avut și aripi, ai fi crezut, că s'ar ângerăși. Într'adevăr și se delecta ochiul privindu-le...

Dar' să-ți vorbesc puțin și de program, dare a fost cât se poate de variat și bine ales.

Punctul prim a fost: „Masc Bruch. Concertul de violină g-moll, — executat de d-șoara Adelina Piso. Piesa a fost foarte bine jucată. Am avut ocaziune de a admira arta d-șoarei Piso.

Urmă punctul al doilea: a) Verdi. Trovatore. Aria Lenora; b) Bellini. Puritani. Aria Elvirei; c) „Toarce lele, doină, — executate de d-șoara Virginia Gall. Piese au fost cântate atât de plăcut, atât de cu sentiment, cum rar se povestește. O școală frumoasă, o voce dragută, mai mult decât îți pot spune. Cu deosebire doina m'asculat-o cu plăcere. Sgomot de aplause a fost răsunet. La insistența publicului d-șoara Gall se prezentă din nou și ne delectă cu o altă piesă dragălașă: „Lelițo din acel sat.

După aceste am avut ferigirea (punctul 3) de a saluta pe o nouă tină virtuoasă, d-șoara Valeria Isacu. D sa a executat piesa: „Concertul de pian d-moll de Mendelssohn — cu o dexteritate, care promise mult.

Urmă apoi punctul 4: a) Schumann. Cei doi grenadiri; b) Dima. Mugur mugurel, cântate de dl Vasile Popovici. O voce plăcută, melodioasă și bine cultivată — o școală frumoasă ai putut afla la d-sa. Fu mult aplaudat.

Se prezentă apoi (punctul 5) ear' o nouă capacitate musicală (nouă cel puțin pentru noi), d-șoara Aurelia Opris

Gerbert, executând la pian piesa „Fantasia concert” de John Field. A fost într'adevăr stăpână pe instrument. A dovedit o școală înaintată și o dexteritate, care te pune în respect.

În fine păgește d-șoara Neti Vancea, elevă a conservatorului din loc și cântă cu sentiment piesele: a) Weber Oberon; Aria Reziei; b) Șorban: Un vis îngănător.

Programa se încheie cu „Finale” esec de orchestra militară.

După puțină pansă apărură un grup de călugări sub conducerea istețului tiner a fratelui Bogdan. Au executat cu precizie jocurile naționale „Călugerul” și „Bătuta”, după ele „Hora”. Au jucat cât se poate de frumos. Publicul satisfăcut aplauda neîntrerupt. Finite aceste, călugerii își prezentară omagiul înaintea m. st patronese.

După aceste urmă jocul nostru (sau mai pe românește dansul).

De aci încolo, frate Pantelimoane, informațiile îmi vor fi cam defectuoase, eci știi tu, grăbiam spre ea și nu-mi mai băteam capul cu lumea. Am avut fericirea de a dansa cu ea prima tură de vală. Ne retrasem apoi într'un colț al salei și vorbiam de dragostea noastră. De astădată vream să dau de gol pe aceia, cari mă țineau mut și că nu știu conversa cu d-șoarele.

Dar' — chiar când mă credeam mai fericit — nu știu cum m'am aventat cu complimentele, căci odată m'am stricat. Am observat, că nu-mi mai răspunde

zimbînd... se purta apoi din ce în ce mai rece... am privit-o numai lung, când un altul, copil brunet, o răpise de lângă mine... Ei sburau prin sală... își petreceau bine...

Imediat m'am recules. M'am simțit atins în ambițiunea mea de cavaler. „O să-i arăt, îmi ziceam eu, că nu mai gîndesc la ea. Astfel monologisînd și spre restaurant și apoi îți frate efectul beuturii; par'că anume-i făcăt să-ți astîmpere dragostea. M'am și astîmpărat bine. Nu mai gîndeam la ea.

Între-aceea se dă avia pentru Quadrille. Grăbii deci și eu spre a începe o nouă dragoste. Eram acum mai expert. Dar și aici am avut „pech”. Am ajuns în încoercală cu angajatul, încât la urmă m'am ales fără damă. Mă persecută soartea, îmi ziceam eu. Dar' în fine m'am pus de privitor.

Să fi văzut frate aici lucru frumos. Erau o mulțime de părechi, încât au trebuit să se aranjeze în două coloane. Cocoșitele îmi păreau atunci mai frumoase ca mai înainte. Îți era mai mare dragul să te uiți la ele. Numai, frate Pantelimoane, era un lux teribil, — dar' în fine nu era un concert de toate zilele.

La figura șese nu m'am putut răbda, și m'am furigat și eu. Am făcut, ce-i drept, puțină încoercală; dar' cred, că nu m'a observat nimeni.

După Quadrille se începe o serbă. Să fi văzut cum saream și eu? Urmă apoi Polca, Vală, Ardeleana etc. și eară dela început. Dar'

Întâlnirea Regelui României și Greciei. Regele George al Greciei a plecat din Atena la Patras, de unde va merge pe un încrucșător la Abbazia spre a vizita pe Regele României.

„Fremdenblatt” apreciază în chipul următor însemnătatea întâlnirii celor doi regi:

„Întâlnirea regilor Greciei și României presa din București și Atena a comentat-o așa, că prin ea se consolidează și mai mult raportul prietenesc dintre cele două state. În abateri de la această părere, pe care noi o aflăm de corectă, în presa balcanică se manifestă o tendință de a atribui acestei întâlniri prietenesti un oarecare ascuțit caracter alor state balcanice și contra aspirațiilor lor. Întâlnirea din Abbazia, considerând raportul prietenesc dintre cele două curți regale, este un lucru atât de natural, încât este de prisos a căuta în el scopuri ascunse, cu atât mai puțin intenții dușmănoase contra celui alt grup de state balcanice. Din punctul de vedere al Austro-Ungariei întâlnirea celor doi domnitori nu poate fi decât salutată cu sinceră simpatie, ca și orice eveniment, prin care se promovează raporturile prietenesti dintre statele balcanice.”

Convenția ruso-sârbească.

„Neueste Nachrichten” din Berlin e informat, că desmînțirea din partea lui „Cristici” a știrii lui „Times” despre convenția militară între Rusia și Serbia, în cercurile normative rusești a produs un fel de indignare. În Petersburg se crede, că știrea a fost desmînțită la ordinul guvernului sârbesco, care a fost presionat de oficiul de externe al Austro-Ungariei. Se vede, că știrea lui „Times” a produs o neliniște în Austro-Ungaria, dar în Petersburg se miră de aceasta. O convenție militară între Rusia și Serbia e superflua, dat fiind, că Rusia, dacă vrea, poate să ajute Serbia și fără convenție, ear’ Rusia poate să fi ajutat Serbia. Sînt știri, cari nu merită desmînțire oficială — așa sună informația din Petersburg și aceasta e una dintre acele. În Austro-Ungaria nu trebuiau să se sparis, ear’ guvernul rusesc nu trebuia să se arate iperzelos.

La informația aceasta „N. Nachr.” face următoarea observație:

Că nici fumul acesta nu s’a iscat fără foc, se vede de acolo, că în școalele militare sârbești s’a introdus ca limbă obligatorie limba rusească.

Lupta națională la Lugoj.

— 11 Maiu n. 1901.

Sala cea mare a hotelului „Regele Ungariei” — scrie „Drapelul” — unde s’a ținut congregația de primăvară a comitatului Caraș-Severin, a răsunat earăși de discursuri românești, isvorite din inimă caldă românească și îndreptate deoparte contra sistemului asupritor sub care gemem, ear’ de altă parte descoperind o serioasă și francheză durerile poporului român.

În zilele de astăzi, când sîntem în imposibilitate deservită de a ne mani-

am uitat să-ți spun, că jucasem și „pas des quatuors”. Jocul se zice mai nou — nu-ți vorbă. La petrecerile românești nu prea avem datina a-1 dansa. Poate, tocmai de aceea nu era mare îmbulzeală între părechi.

Eu însă, om modern — cum mă cunoști — nu puteam să mă retrag. La început, se zice, că dansam mai cu orfuri — mai lăsam câte un tact — dar după ce m’am aventurat puțin, ți-ar fi fost și ție mai mare dragul să mă vezi. Nici nu-ți greu. Îți poți închipui, ce simplu. Vre-o câțiva pași înainte și roată — și ajungi eară unde ai fost.

Dar’, ca să nu te mai plitisești, îți voiu aminti în treacăt jocul național „Romana” — zisă de astă-dată „sublărac”. Fu aranjată ca și de pe scrisoare. Au făcut mult haz „pașii saltătorii”.

Ca de încheiere jucăram sârba. După aceste stimulul public se depărta — de sigur cu bune impresii. Cu deosebire eu m’am ales cu mai mult. Am mers îndrăgostit și am venit om uminte. De atunci, har Domnului, pot și studia mai bine.

Cu atîta m’am ales.

La proxima convenire îți voiu spune, cine a fost cea mai frumoasă coconia?... Era avelță, frumusea și... mai mult nu-ți spun...

Dar’ încă ceva, a doua seară ear’ ne-am petrecut bine în chioscul din promenadă. S’a ținut toate. Cu deosebire „mi-a plăcut vorbirea mult stimată doamne Maria P. Cosma — în numele ilustrelor patroane. Ne-am invitat eară... Dar’ ți-am promis, că sîrșesc odată!.

Mai mult cu altă ocaziune. Servus! La revedere!

Cluj. Amicul tău Merişor.

feșta și afirma pe terenul constituțional în conformitate cu numărul și importanța noastră, ne-a servit ca o mângăiere și satisfacție văzînd frunțașii noștri usându-se în număr așa de mare și cu atîta abnegațiune de resturile de drepturi ce ne-au mai rămas în viața comitatelor.

Ne-a mângăiat, că am văzut mulți din frunțașii noștri dînd ascultare invitației lansate în foaia noastră și grăbind ca să participe cu demnitate și interes viu la ședințele prealabile convocate anume, ca să stabilească atitudinea Românilor în congregațiune.

Ne-a satisfăcut, că am văzut buna înțelegere între toți frunțașii noștri întruși la consfățuirile prealabile, încât putem privi cu mîndrie la atitudinea Românilor în congregațiune, rezultatul consfățuirilor prealabile.

Nu e vorba, că noi să majorisăm cu numărul voturilor, căci sub actualul sistem, botezat din ironie de „drept, lege și dreptate” nu putem ajunge ca congregațiunea să reprezente în raport direct referințele naționale ale comitatului.

Dar’ dacă nici nu putem impune cu numărul voturilor, impunem necondiționat — dacă sîntem bine organizați și disciplinați — cum am impus și de astă-dată cu superioritatea morală. Deși minoritate în voturi — isbînda morală a fost a noastră.

Sala dela „Regele Ungariei” a răsunat două zile de vorbe românești și marea ceată a guvernamentalilor „ex offo” a trebuit să recunoască, — dacă nu prin altă — prin tăcere, că comitatul nostru e românesc și unde e vorba de interese românești sînt frunțașii noștri la locul prim.

Eată — după „Drapelul” — în părțile sale principale decursul energicele lupte naționale din memorabila congregație.

SEDINȚA PRIMĂ

Joi a. m., 9 Maiu n.

Prezidează comitele-suprem Carol Pogány, la stînga lui șede vicecomitele Carol Fialka, ear’ la dreapta P. S. Sa dl episcop Dr. D. Radu, care părăsește însă ședința înainte de intrarea în ordinea de zi.

Românii ocupă loc la masa lungă din dreapta salei, în frunte cu dl proto-presbiter Dr. George Popovici și dl Coriolan Brediceanu.

Înainte de ordinea zilei au anunțat Românii șese interpelațiuni.

Dreptul de liberă întrunire.

C. Brediceanu face interpelare în cauza libertății de întrunire, accentuînd, că stăm în preajma alegerilor de deputați pentru dieta din Budapesta și fără de dreptul de liberă întrunire, nici legea despre judecarea Curiei în materie de alegere, nici legea de incompatibilitate, nici ștergerea legii prin care se face pendentă exercitarea dreptului de alegere dela plățirea dării, nici buciur-mata oprire a oficialilor dela ingerență și presiuni — nu plătește nimic, — fiindcă cea mai elementară condițiune a libertății e dreptul de întrunire, dreptul de a comunica, împărtășii vederile și convingerile. Acest drept azi e rezervat discrețiunii guvernului și organelor sale. Pentru partida domitoare e liber acest drept și nici abuzul cu acela nu se pedepsește, pentru contrarii politici ai guvernului acest drept e restrîns după împrejurări, ear’ pentru naționalități dreptul de liberă întrunire e cassat. — Nu mai voim a provoca majorisare în această cauză, căci când ne regădim la hotărîrea luată de onor. congregațiune în cauza revocării ordonanțelor ministeriale ilegale, prin cari s’a ținut decretarea desolvării partidului național român — cred că nu mă înșel dacă afirm, că cei ce au votat acea monstruoasă — dacă s’ar uita în oglinda conștiinței lor nu s’ar mai recunoaște, căci numai chip de om nu ar vedea. Dl viceșpan știe și a auzit jalba noastră de repește-ori și dl fișpan încă — și dacă sînt serioase intențiunile stăpînirii de a face alegeri libere și corecte — atunci și pentru liniștea publică trebuie să aducă la cunoștința în. minister, gravaminul nostru al Românilor ca mai al comitatului întreg și să stăruie la descătușarea dreptului de întrunire. Întreb, făcuta-ți vre-un pas și dacă ați făcut, cu ce rezultat sau da-ă nu ați făcut, aveți de gînd să faceți?

Comitele-suprem zice, că el nu e dator să răspundă, dar’ de una asigură pe Români, că alegerile vor fi libere.

Vicecomitele tace.

Desființarea unei școli confesionale.

Dl Virgil Tomiciu arată, cum în cercul administrativ al „Begei” hidra „govinistică” ear’ „și-a ridicat capul și oficialii ear’ pornesc să-și facă merite „patriotice” — nu prin împlinirea conștiințioasă a datoriei lor, ci prin fapte,

cari pentru guvernatorii comitatului nu mai încercăuri și rușine vor naște.

Comunele Jupan și Sudriaș, fiind de tot aproape una de alta, de ani de zile au susținut la olaltă școala confesională într-un edificiu școlar. A venit însă porunea, — de sigur dela vre-un „kosuthist” — că dualismul acesta trebuie sistat și fiecare comună să-și facă școală separată. Organele noastre școlare și bisericești pertractează cauza în înțeleșul statutului organic și regulamentelor școlare, și se decide a-și ține fiecare comună școala sa, a ridica edificiile școlare, fac bugetul și proiectul de spese. Consistorul aprobă și decisele se ridică la valoare de drept.

Acum vine „diabolus rotae”. Îndeamnă pe unii oameni să nu dea bani pentru școala confesională, căci pot să-și facă școală comună, pe care o susține statul. Jupanienii — fie-le zis „pre onore” — nu ascultă de diavol — face școală și alege și dascăl. O parte din locuitorii din Sudriaș însă — unde locuiește notarul, adecă secundum br. Eot-vos „mîntea satului” se împotrivesc — fiind așțați — a da banii votați. Decisul comunității bisericești se transpune protopretorului, acesta îl trimite primăriei comunale. Primăria comună în loc să-și facă datoria impusă de lege — nu încasează, ci concheamă reprezentanța comună, și se decide per majora — a se face școala comună. Fiind însă că edificiul școlar nu-l zidește statul, ci comuna, pentru acoperirea cheltuielilor se decide a se vinde plașul școlii confesionale gr.-or. române, care și în cartea fondură e introdus de alare.

Domnul Tomiciu întreabă pe vicecomitele, are cunoștință despre cazul și despre ilegalitățile comise de organele sale subalterne, și are de cuget a cassa decisiul ilegal al reprezentanței și a porni în contra antistiei comunale cercetare disciplinară?

Vicecomitele răspunde că decisiul ilegal îl va cassa — și la proxima ocazie va raporta.

Taxa de vatră a Făgetului.

Domnul Virgil Tomiciu spune, că în comuna Făget dela tirgurile de săptămână așa numitele taxe „pentru vatră” (vulgo arminia) le încasează și respective le esarîndează camera regescă (kir. kinostár).

Dreptul pentru a ține tirguri sînt de țeară cât și săptămânale „la dobîndit opidul Făget, și anume cel săptămînal prin privilegiul Împăratului și Regelui Francisc Antăiul cu datul 1 Maiu 1834.

Comuna Făget esericioază dreptul tirgurilor atît de țeară cât și săptămânale, și ca îndreptățită încasează taxele amintite — însă numai la tirgurile de țeară.

În tirgul de săptămînă, care se ține în înțeleșul privilegiului regal numai Vineria — încasează aceste taxe camara reg. Din aceste taxe trage camara un venit anual de 4000 coroane, ceea ce reprezintă o avere sau capital nu mai puțin decît 120000 coroane.

Neavînd camara nici un titlu de drept la încasarea amintitelor taxe, dl Tomiciu întreabă pe vicecomitele, că are cunoștință despre cele espuse și pînă cînd va mai suferi, ca prin o usurpație în optima formă, camara să despoaie comuna Făget de un venit așa de mare?

Vicecomitele răspunde, că va face toți pașii necesari pentru revindicare dreptului comunei Făget — despre ce va raporta. (Va urma).

Peregrinagiu la mănăstirea Prislopului.

P. S. Sa episcopul gr.-cat. al Lugojului, Dr. D. Radu în o „epistolă pastorală” mai lungă face cunoscut iubulul anului sfînt în diecesă sa pe timpul dela 10 Maiu pînă la 10 Noemvrie n. Epistola sfîrșește cu date interesante despre mănăstirea restaurată a Prislopului (în Teara-Hațegului) și despre peregrinagiu ce se va face la acest locaș în 19 i. c. și care va fi condus de zelosul arhieru dela Lugoj.

Eată această parte a pastoraliei:

Veneratul cler și iubitul nostru popor credincios de sigur își vor aduce aminte, că înainte de aceasta cu trei ani, cu a Noastră arhierescă aprobare și binecuvîntare, un comitet compus din membrii Ven. cler și din laici frunțaș gr.-cat. din țeara Hațegului, a fost inițiat o colecță publică pentru repararea odinioară atît de vestitei mănăstiri dela Prislopul-Silvașului. Grație inimelor generoase și dornice de păstrarea monumentelor străbune, din obolul astfel adunat în anul acesta ne-a reușit a pute face reparațiunile mai de căpetenie și a scoate din ruine acest monument sacru, veche și strălucită dovadă despre evlavia creștinească a părinților noștri.

Bunii noștri credincioși din satele dimprejurul sfintei mănăstiri aveau deja

obiectul frumos de a merge acolo în peregrinagiu de două ori în an, la sîrbătorearea Sfîntului Ioan evangelistul, hramul mănăstirii, căzătoare în 21 Maiu st. n. dar care sîrbătoare deja din bătrîni se transferează în Dumineca cea mai apropiată, și în măsură mai mică la ziua Sfintei Cruci. Îndemnați de acest obicei evlavios, Noi, din cauza restaurărilor făcute, și mai virtos pentru fericitul eveniment al iubileului anului sacru și totodată al iubileului de două sute de ani dela sf. unire, ne-am propus a da anul acesta un impuls mai tare și o strălucire mai mare peregrinagiuului sacru la aceeași sfîntă mănăstire. Spre scopul acesta asemenea am ținut de bine a da rugare la Sfîntul Saou apostolic spre a înlesni încă și mai mult condițiunile prescrie la dobîndirea indulgenței iubileului pentru toți cei ce în anumitele zile vor lua parte la peregrinagiuul sacru la mănăstirea Prislopului. Cu vie îndestulare constatăm, că și rugarea aceasta ni-s’a împlinit din partea Sfîntului Părinte. Și anume în sensul, că toți cei ce vor lua parte la peregrinagiuul nostru în zilele 19 Maiu și 27 Septemvrie, pentru dobîndirea deplină a iertării păcatelor lor vor ave să facă înainte de peregrinagiu două vise în biserică, și totodată să-și mărturisească păcatele și să se cuminece. Spre mai bună înțelegere însă lăsam să urmeze însuși rescriptul pontificiu în versiune română:

„Preafericite părinte!

Episcopul Lugojului în Ungaria, plecat cu umilință înaintea tronului S. V., din considerarea împrejurărilor cu totul deosebite ale diecesei sale se roagă:

1. Ca numărul vizitelor în biserică pentru iubileul anului sfînt să se reducă pentru credincioșii sei la cinci sau cel mult la zece;

2. Ca toți cei ce vor merge în peregrinagiu în zilele 19 Maiu și 27 Septemvrie din anul curgător la mănăstirea Prislopului din aceeași diecesă, cu acea unică vizitare să satisfacă condițiunile vizitelor de biserică, prescrie pentru dobîndirea iubileului; rămînînd însă în amîndouă cazurile acestei grații mult dorite neatinșă cealaltă condițiune de mărturisire și cuminecare așiderea prescrișă pentru dobîndirea aceluiași iubileu.

S. Penitențerie, luînd în considerare deosebitele împrejurări espuse, prin specială și expresă autoritate apostolică, și astfel cu îndurare învîndu-se preasfințitul nostru domn Papa Leon XIII. privitor la partea Antăia a rugării concede reducerea vizitelor la cel puțin șese în una și aceeași biserică, numai să se țină acolo esericii speciale de pietate pentru dobîndirea indulgenței iubileului. — Privitor la partea a doua a rugării asemenea acordă favorul grației pentru acei peregrini, cari mai nainte de peregrinagiu vor fi făcut cel puțin două vise în modul arătat mai sus. — Dat în Roma dela S. Penitențerie, la 29 Martie 1901.

Favorul ce ni-s’a făcut prin acest rescript pontificiu, pe cât de mare și de deosebit, pe atît și de rar este; ear’ în privința peregrinagiuului nostru, este identic cu acela ce s’a acordat de curînd peregrinilor, cari vor merge anul acesta la renumitul Sanctuarium al Preacuratei Fecioare Maria din orașul Lourdes în Francia.

Pentru împlinirea condițiunii pe lângă care s’a redus numărul vizitelor la șese, de a se face adecă în același timp acolo deprinderi deosebite de pietate, aflăm de bine a dispune, ca tot de atâtea ori, acum sau în postul Sfintei Marii, sau când purtătorii oficiilor parohiale vor crede mai potrivit timpul în decursul celor șese luni, la finea manecului, unde acesta se celebrează neîmpreunat cu sf. liturgie sau la finea vecerniei să se țină paraclisul Preacuratei Fecioare. În ținuturile acelea însă, unde oamenii s’ar pregăti să meargă în peregrinagiu la sfînta mînăstire în ziua de 19 Maiu, se va cănta paraclisul de două ori mai nainte de ziua aceasta. Peregrinii se vor pute mărturisi și cumineca la mănăstire cu ocaziunea peregrinagiuului; din cauza mulțimii celei mari de credincioși însă ce va fi acolo, este mai bine ca aceiași peregrini să-și împlinească această a doua condițiune prescrișă pentru dobîndirea iubileului mai nainte de începerea peregrinagiuului. — Spre știință și orientare purtătorii oficiilor parohiale vor esplica toate aceste îndreptate spre binele sufletesc credincioșilor lor.

La urmă plăcut Ne este a adăoga, că însuflețit de venerațiunea cătră memo-

ria părinților noștri, cari, pe lângă toate greutățile vremilor ce le aveau și ei, ne-au lăsat în moștenire mănăstirea Prislopului, și mai virtos mișcat și silit de dorul și chiar de datorința de a implora la o altă o bunii noștri credincioși din Valea-Hațegului și cu ceilalți ce se vor aduna, mila Domnului peste noi toți, — ne-am hotărît a conduce noi înșine peregrinagiuul și de a împlini funcțiunile sacre la această sfîntă mănăstire în ziua de 19 Maiu. Și darul Domnului a toate povățuitor, veghiînd peste noi, conducă în pace pașii celor ce într’acolo vom pleca, și facă ca toți să ne putem reîntoarce îmbogății la suflet cu cerească mila sa; și peste tot mai facă același dar, ca din iubileul anului sfînt să putem trage cu toții neprețuitele foloase împreunate cu el spre binele sufletelor noastre, și astfel să fim din ce în ce mai mult tari și pururea neclintăți în credință, înflăcărați de neșfîrmur devotament cătră Soaunul S-tului Petru, și de rîvnă sfîntă pentru strălucirea s-tei uniri și pentru propășirea instituțiunilor ei!

Darul Domnului nostru Isus Christos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Spiritului Sfînt fie cu voi cu toți. Amin.

Dat în Lugoj, din reședința Noastră episcopescă, la 3 Maiu 1901.

Episcop Demetriu Radu.

Revista esternă.

Regulamentul universitar în Rusia.

Ministrul de culte al Rusiei, Vannovschi a recomandat din nou Țarului, ca să desființeze regulamentul universitar din anul 1884, care pune pe studenți sub supraveghere polițienească. Căci după părerea ministrului, regulamentul acesta urgisit este pricina tuturor turburărilor studentești. Țarul, se zice, a fost aplicat a asculta de Vannovschi, dar’ a fost desmîntat dela buna sa intențiune de Pobjedonoscef. Aflînd Vannovschi despre dificultățile ce i-le face sistematic Pobjedonoscef, a cerut dela Țarul ca să-l absolve de oficiul seu. Din toate acestea se conchide, că în curînd va ave să urmeze demisiunea unuia din acești doi bărbai de stat.

Conflictul postal cu Turcia.

Poarta a adresat a doua notă ambasadorilor marilor puteri. În această earăși bănuiește pe oficialii postelor străine, că dau mîna liberă contra-banștilor și totdeodată arătînd progresule postale ale Turciei, Poarta cere, ca postele străine din Turcia să se desființeze, căci existența lor în Turcia n’are nici un temei legal. Posta destinată pentru Europa o transmit oficiile postale străine zilnic cu cursori deosebiți.

Ambasadorii au retrimis și nota aceasta guvernului otoman, ca fiind earăși insultătoare.

Résbotul.

Ziarul „Times” anunță, că în țeara Bușmanilor operațiunile de războiu sînt mai favorabile pentru Englezi, decît pentru Buri.

Făț cu știrile tendențioase date de foile engleze, că adecă Botha ar ave să sosească în curînd în Europa, în cercurile bine informate din Bruxella se declară în modul cel mai categoric, că nu de mult Krüger a primit dela Botha știri foarte favorabile. Botha zice, că este decis să lupte pînă la ultima răsuflare și are toată nădejdea, că Buri vor eși biruitori.

Știri mărunte.

Din Berlin. Dieta imperială și-a aminat ședințele pînă la 26 Noemvrie.

La Abonament lunar

pentru

Maiu st. vechiu

Invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Cronica zilei.

Sibiu, 13 Maiu n. 1901.

Alegere de protopop în Turda. Sinodul protopresbiterial gr.-or. din tractul Turzii, întrunit Sâmbătă sub președinte al comisarului consistorial Dr. Eusebiu R. Roșca în Turda, a ales cu majoritate covârșitoare de voturi de protopop al tractului Turda pe domnul Iovian Murășan, paroh în comuna Trăneasa (tractul Unguraș). Administratorul protopopesc Teodor Chiorlea, paroh în Cojocna, a obținut 13 voturi. Actul de alegere — precum ni se scrie — a fost condus cu demnitate și a decurs în perfectă ordine.

Societatea studenților români din Zürich s'a format pe semestrul de vară 1901 următorului comitet: Președinte E. Dobrovici (Bérlad), stud. ing.; vicepreședinte și casier I. Ionescu (Câmpulung), stud. ing.; secretar și bibliotecar Ch. Eterle (Bacău), stud. ing.

Aminare. Desvélirea monumentului lui Căndrea la Graz, din impiedicări neprevăzute neputându-se ține la 3/16 Maiu, se amână pe 20 Maiu st. v. Eată ce ni se scrie în chestia aceasta dela București din parte competentă: *«Dl sculptor C. Bălăcescu, telegrafând din Milano, că cu toată slăruința sa, nu va pute termina monumentul regretatului George Căndrea, ca până la 3/16 Maiu să fie ridicat în Graz, — comitetul de inițiativă s'a văzut silit să amâne desvélirea acestui monument pentru 20 Maiu st. v. (Rusalile), când sêrbarea desvélirii va avea loc irevocabil.»*

Însoțire de credit sâtească sistem Raiffeisen s'a înființat ieri în comuna Sebeș-de-joș (lângă Avrighi). La dorința expresă a fruntașilor acestei comuni, comitetul central al *«Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu»*, reprezentat prin președintele Dem. Comșa, membrii din comitet Dr. P. Șpan și Romul Simu și secretarul reuniunii V. Tordășanu, însoții de membrii reuniunii d-nii: Ioan Ghibu, profesor, Dr. Vasile Dan, avocat și Ieronim Preda, dir. libr. arch., — a ținut adecă ieri o întrunire agricolă în acea localitate. Flăcăii comunei, vr'o 30 la număr, formând o frumoasă ceată de călăreți în frunte cu învătătorul George Stoica, a întâmpinat comitetul lângă Olt și prin aceasta în frumoase cuvinte a fost binevenat. Intrarea în comună a comitetului și oaspeților din Sibiu a fost cu adevărat triumfală. Discursul ad înmări, participanții, interesul viu a tuturor etc., merită să fie eternizate în coloanele foii d-voastră și sper, o va și face vr'o peană competentă. Eu mă mărginesc a Vê relata, că la însoțire s'au înscris toți fruntașii, cari constituindu-se au ales președinte pe parohul Toma Doican, v. pres. propr. Ioan Micu, membri în direcție Lasar Grăia, primar, Avram Roman și George Cioca; casier a fost ales harnicul dascăl George Stoica; ear' în consiliul de supraveghere președinte: notarul Alexandru Neagoe, v. pres. propr. Ioan Doican și alți 5 membri.

»Dela agricultura.

Iubileul de 30 de ani al „României-June”. Societatea academică social-literară „România-June”, sêrbându-și aniversarea de 30 de ani a înființării sale, are onoarea a invita la sêdinta festivă, care se va ține Duminică, în 19 Maiu st. n., în sala dela restaurant „Zum grünen Baum”, VII, Mariahilferstrasse 56. Viena, în Maiu 1901. Pentru comitet: Gavril Barbul, președinte; Grigorie Bărtol, secretar I. Inceputul la orele 8 seara. Ordinea de zi: I. Partea oficială. 1. Cuvânt de deschidere. 2. Discurs festiv. 3. Salutare oaspeților. II. Partea socială.

Reprezentatiune teatrală română în Brașov. O societate de diletanți români din Brașov pregătește pe Vineri, în 4/17 Maiu a. c. o reprezentațiune teatrală, care promise a fi foarte interesantă. Anume cu privilegiul acesta se va reprezenta o nouă comedie originală, intitulată „Vacanții” și scrisă de d-na Maria Băulescu. Subiectul acestei comedii este luat din viața actuală, petrecându-se acțiunea în București, în mijlocul unei societăți de funcționari, ale căror soții se află în vilegiatură în Nou, lângă Brașov. — Afară de piesa d-nei Băulescu se va juca dragălașa comedie „Între patru ochi”, de cunoscutul autor dramatic german L. Fulda, prelucrată românește tot de o doamnă din Brașov. Venitul curat al acestei reprezentațiuni este destinat pe seama bibliotecilor populare din despărțimintele Brașov și Treiscaune ale „Asociațiunii”.

Elena I. Teodorini. »Figaro» anunță că celebra cântăreață română, doamna Elena Teodorini, care nu a fost auzită în Paris, va cânta la o reprezentație de binefacere, ce va avea loc în luna Maiu. Ziarul francez crede a ști, că doamna Teodorini va fi angajată la opera din Paris.

Un preot vrednic de osândă. Din Teara Olului ni-se scrie următoarele: Trecând în 5 l. c. prin comuna Șineaveche aflui dela un bărbat inteligent, că preotul de acolo, în loc să născă o restabilă buna înțelegere între poporen, se pune în fruntea partidei unui Evreu care ține în agitație de vre-o 3 ani o parte din popor, cu fel și fel de denunțaiuni mârșave contra notarului com. Emil Pop, căruia abia acum l'a succedat a dovedi minciunile fără margini și arătările nedrepte ale Jidanului și oliciei sale și astfel a fi restituit în oficiu, din care fusese suspendat. Despre preotul, cap al partidului iudovesc, am mai aflat, că într'atăta s'a jidovit, de chiar și vinul la Sfintele Paști, preținea dela credincioși, că numai dela Jidanul sê-l cumpare și că alt vin nu primește.

Creștinii, cari din rîvnă evlavioasă dăruiseră Sfintele Paști pentru biserică, văzând intenția păgână a lui, le duseră acasă la ei, ca acolo neprihănite să le păstreze până în ziua Învierii. Atunci preotul nu s'a rușinat, ca să ceară ajutorul patrolei gendarmilor din comuna vecină, pentru ca astfel cu forța să ducă prescurile dăruite de evlavioșii creștini și menite pentru trebuințele Paștilor earăși la biserică, unde apoi el sê le poată prihăni cu vinul lui Iuda. Dar s'a întâmplat, că chiar și gendarmii unguri și cu puțină pricepere și durere pentru sfânta noastră biserică, l-au făcut de batjocură pe el, răstăcitul păstor, și l-au spus-o neted, că n'are drept să păsească cu forța în contra bieților oameni și că rău destul face, dacă vrea să jidovească Paștile cu beutura Evreului.

Așteptăm dela părintele din Șineaveche să-și curețe păcatul, ce l'a ridicat asupra capului său. Onoarea preoției române nu suferă astfel de batjocuri. Dacă Sfînția Sa nu se va pocăi în fața lumii, care toată îl osândește, — apoi vom afla noi mijloacele, pentru a-l aduce la calea adevărului.

Despre iubuleul profes. Georgiu M. Marinescu ni-se scriu din Beiuș următoarele: Luni, la ziua de Sf. George, s'a sêrbat iubuleul de 40 de ani de când muncete ca profesor, d-nul Georgiu M. Marinescu.

Simpaticul și de toți iubitul bătrân, o figură tipică de Român, naționalist a toți bătrânii noștri din vremea luptelor naționale, a fost un harnic și modest lăcător în viața culturii noastre, un bun părinte al elevilor și credincioșilor sei, filantrop, — milos și darnic, — la care țărani și credincioși recurgeau cu toată încrederea și speranța după ajutor și sfaturi. Ca preot și profesor a funcționat în lungul interval de 40 de ani, și acum, — când se despărțește de catedră, dând locul unor puteri noue, el privește liniștit la trecut, — și poate zice cu mână pe inimă că: bună muncă am lucrat...

Studentimea gimnasiului român gr.-cat. din Beiuș, a aranjat cu privilegiul iubuleului în onoarea iubutului. »Domnul cel bun», cum îi ziceau chiar și colegii, o festivitate în sala de gimnastică a gimnasiului, la care s'a grăbit să participe întreaga inteligență română din Beiuș și provincie, ba și din depărtări venit-au unii foști elevi ai iubutului, ca semn al iubirii ce poartă fostului lor profesor. Programul festivității a fost compus din cântări și declamații bine succese. Festivitatea s'a început cu »Cuvânt de deschidere», rostit de dl prof. Radu Cupariu, care a stors lacrimile ascultătorilor, și însuflețite urale la adresa iubutului.

Directorul Ioan Buleanu a dat biografia iubutului în o disertație oclă lucrată și plină de învățătură

La urmă cetește receptul Esceleței Sale episcopului Pavel, prin care Esc. Sa mulțumește călduros iubutului pentru serviciile aduse bisericei, institutului, culturii și neamului, — și îl denumeste de archidiacon onorar ca recompensă pentru meritele lui.

D-nul prof. Teodor Bulcu într'o frumoasă vorbire de închidere rostește adio-ul corpului profesoral și al elevilor — și urând ani mulți fericitului iubut încheie sêdinta.

La sfîrșit, — adănc emoționat bătrănu iubut mulțumind pentru uralele de iubire ce l'a adus, află momentul cel potrivit când sê intercaleze niște cuvinte naționale, de îmbărbătare la lupta noastră, provocând un ropot de aplauze.

Seara, corpul profesoral a dat un banchet în onoarea iubutului.

Al 10-lea cas de moarte la „Reuniunea română de înmormântare din Sibiu”. Vineri a răposat aici economul *George Moldovan*, fost membru al reuniunii, erezilor căruia s'a solvit, după subtragerea celor 10%, pentru fondul „asiliului”, ajutorul de 94 coroane 05 bani.

Femei — jurați. Pronunțând juriul din Paris două sentențe eliberatoare pentru niște bărbați, dintre cari unul s'a uois nevasta, ear' celalalt a chinuit-o în mod grozav, — drept, că respectivele erau cam emancipate în privința cred-nței conjugale, — femeile franceze cer introducerea de jurați-femei. Ele susțin, că jurații bărbați judecă totdeauna numai din punctul de vedere al băr-

baților și e contra principiului egalității, că femeile sê nu fie reprezentate în juriu. Cum Francezii au deja advocați-femei, ne putem aștepta pentru un viitor poate nu prea îndepărtat și la jurați femei.

Cuțitul e oprit. Guvernatorul din Moscova a publicat un ordin, care interzice locuitorilor sê mai poarte cuțit cu ei. Cei-ce vor contraveni acestui ordin, sînt amenințați cu pedeapsă până la 500 de ruble, sau până la trei luni închisoare.

Rectificare. Ni-se comunică, că suma asigurată de vrednicul paroh N. Cothisel din Certege pentru biserică gr.-or. de acolo nu e de 10.000, ci de 20.000 coroane.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Inteligența din Alba-Iulia a aranjat în 18 Aprilie a. c. o petrecere împreună cu producțiune teatrală în folosul școlii gr.-or. Cu această ocaziune au binevoit a suprasolvi următorii domnii: Dr. Iosif Blaga, profesor în Brașov 6 coroane; Dr. G. Moga, medic militar, Alba-Iulia 4 coroane; căpitan Musteșu 2 coroane; sublocot. Cosmuș 1 coroană; Antoniu Murășan, epitrop 2 coroane; Antoniu Cricevan, epitrop 1 coroană; Cornel Tetiș 2 coroane; Teofil Cricovan 2 coroane; Kovács János, ofioiant la gară 2 coroane; Ludovic Giurca, paroh în Trâmboșe 1 cor.; Irimie Iliescu, paroh în Stremțiu 40 bani; Georgiu Albu, paroh în Geogăiu 40 bani; Ioan Bota, proprietar în Alba-Iulia 1 coroană; Georgiu Groza, măcelar 1 coroană; Iuliu Moldovan în Totoiu 40 bani; Nicolau Meseșan, pielar Alba-Iulia 40 bani.

Suma acestor suprasolviri adusă la cea a intratelor regulate face în total 201 coroane, din care substrăgându-se speșele în suma de 140 coroane, a rămas pentru școală un venit curat de 61 coroane. Subscrisul în numele comitetului aranjator aduce și pe această cale mulțumita sa profundă.

Alba-Iulia, 6 Maiu n. 1901.

Iuliu Roșca, învătător.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

ECONOMIE.

Știri economice.

Starea sêmnăturilor până la finea lui Aprilie. Grăurile de toamnă stau bine și în întreaga țeară. Numai pe țărmul drept al Tisei sînt sub mijloace, unde sînt rari, uscate, pătate și în parte mănecate de vermi, așa că în multe locuri au arat oamenii din nou locurile sêmnate. Sêcările stau ca și grăul. Orzul a suferit pe alocurea din cauza timpului prea rece. Orzul de vară a rămas înapoi în desvoltare. Ovêșul e aproape pretutindeni slab și gălbui. Rapița a suferit mult, așa că în multe locuri au arat a doua-oară locurile sêmnate cu ea. Căcuruzul se desvoltă bine. Napii de zăhar a rămas ceva înapoi în desvoltare, suferind pe alocurea și din cauza gândeilor. Napii de nutreț sînt ca și cei de zăhar. Viile prosperează. Pomii au suferit din cauza brumei din 19 și 20 Aprilie. Grindina din 30 Aprilie încă a stricat mult pomilor din 7 comitate din nord-vestul Ungariei.

Gara din Sibiu mărită. Între marginile bugetului din anul acesta se vor folosi 2 mil. 600.000 cor. pentru lărgirea unor gări. Între acestea e și cea din Sibiu.

Din statistica lunei lui Martie. În Martie a. c. s'a născut în Ungaria (cu Croația) 64.900 copii vii, 1340 morți. În etate sub 7 ani au murit 23.886, peste șapte ani 26.854, total 50.740. Sporul e deci de 15.160 persoane. — De oficiu au murit 7488, anghină difteritică 861, tuseă mărșărească 1027, scarlatină 908, tifus abdominal 479. — Căsătorii s'au încheiat 4884, între cari 745 mixte (26 între creștini și Jidani). — Focuri au fost 892 în 754 comune cu o pagubă de 2 mil., 121.618 cor. — Pasapoarte s'au dat în Ungaria (fără Croația) 10.787, dintre cari 4107 pentru America, 3922 pentru România, 2645 pentru întreaga Europa și 89 pentru Rusia.

Tirguri de vite au fost 485, la cari s'au mînat 554.993 vite cornute, 274.941 cai, 2.909 oi și 133.705 porci.

La cursul de pomărit din Cluj. Mănăstir au participat 6 învătători români.

Tirgul de vite din Sibiu a fost cu tot timpuril binecercetat. S'au vîndut 3412 vite cornute, 7188 oi, 860 cai și 459 porci.

Pentru Bulgaria se primesc de aici încolo pachete cu ramburs.

Blocuri de mărci postale à 24 mărci cu 4 bani una se capetă pe lângă prețul de 98 bani.

Bibliografie. In Panteon.

Cartea dlui *Silvestru Moldovan* cu titlul: *In Panteon. Mormintele marilor noștri bărbați dela 1848/9*, a cărei apariție am anunțat-o zilele aceste, cuprinde 21 de schițe biografice ale următorilor bărbați mari de ai noștri: Simion Balint, G. Barțiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la jubileul de 80 ani al lui Barțiu), S. Bărnuțiu, I. Butean, N. Corcheș (învingătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Marțian, Florian Micaș, Vasile Moldovan, Andrei Murășan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina și vice-prefect în prefectura lui Iancu), Aron Pumnul, Andrei Șaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Șulăuș, Nicolae Vlăduț.

După aceste schițe sînt două adnexe, de cuprins valoros: *Lista legionarilor noștri dela 1848/9*, cari au luptat cu arma și ale căror nume se amintesc în scrieri și documente. La numele legionarilor sînt notițe despre lupte etc.

Al doilea adnexe este: *Iancu și Vasvâry*, cuprinzând descrierea luptei dela Fântânele și o tradiție despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni-se prezintă foarte dragălaș și atrăgător. Ea ne conduce în marele Panteon al Ardealului, dela mormânt la mormânt, scoțînd în relief meritele și rolul, ce-l au în trecutul nostru bărbații amintiți și dând inscripțiile dela morminte.

Cartea se află de vînzare la librăria noastră și costă 1 coroană. (Pentru România 1 leu 20 bani).

Chestia autonomiei bisericei române unite, în șirul luptelor noastre pentru existența națională, de *Lucian Boleas*. Tipografia „Minerva”, București, 1900. Prețul cor. 1.50. De vînzare la librărie românești. — Atragem atenția publicului nostru asupra acestui studiu din trecutul Românilor din Ungaria.

„*Țiganiada*” sau „*Alexandria ai țigănească*”, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaiusitul *Ioan Budai Deleanu*, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciuru în Brașov. Prețul 45 cr.

„Troparele Chemării Duhului Sfânt”, compuse pe baza melodiilor comunicate de Escel. Sa I. P. S. S. domn arhiepiscop și metropolit *Ioan Meșianu*, pentru cor de bărbați, de Timoteu Popovici, prof. de muzică la seminarul „Andreian”. Op 10. Sibiu, 1901. Prețul unui exemplar franco 65 cr.

Tragedia Calvarului, de abb. *Henry Bolo*, tradusă în românește de membrii societății de lectură „*Inocențiu Micu Clain*”, a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului „Tipografeii”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, *dîvina tragedia* a Măntuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica esceleței traducerii, care face onoarea tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înțoșarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografeii” noastre. Ear' broșurarea în stil anti, franțuzesc și o formă originală și atrăgătoare. Înveșul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înțoșare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de *Aurel C. Popovici*, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva”. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzînd la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

„Istoricul episcopilor noui” Studiu istoric de *George Ardeleanu*, adv. în Timișoara: Sibiu, tiparul tipografiei archiepiscop. 1901. Studiul acesta din istoria nouă bisericească, basat pe documente începînd din anul 1828, arată toate fazele, prin cari a trecut chestiunea reînființării episcopilor români din Timișoara și Oradea. Celor-ce se interesează de această chestiune le face un serviciu cu atât mai plăcut, că în text sînt cuprinse toate actele emanele dela corpășiunile noastre superioare bisericești începînd în ca de sub fericitul Metropolit Andrei.

Dicționar mitologic. Dl can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminarului archiepiscopesc primul fascicul din „*Dicționar mitologic*, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechia mitologie greacă și latină. Fasciculul acesta se estinde pe 80 pagini format 8' și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dicționar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicul e de 40 bani (20 cr.) și se află de vînzare la autorul, în Blaj.

Sosiți în Sibiu.

La 12 și 13 Maiu n. 1901.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Albrich c. și r. notar din Graz; Dr. Grasser cu soția, medic din Alba-Iulia; Kertész, oficial din Cluj; Glaser din Berlin, Földényi din Arad, Pokorny, Lindner, Egelhofer, Ney, Freund, Eisenstädter, din Viena, Handel, Kellner, Fogel, Löbl, din Budapesta, comercianți; Janovits, administrator din Putna; Unterrichter cu soția, colonel din Viena; Foranitti, director din Mediaș; Olariu cu familia, econom din Cudjir; Jelinek din Baden, d-na Tardivösky din Turnu-roșu, privatieri; Strohubeck din Orăștie, Shuller din Avrighi, căpitani; Fröhnel din Schönfeld, Feles, Reichenberger, Kaufmann Adler, Ozeukermann, Litauer, Königstein, Salgo din Budapesta, comercianți.

Hotel „*Neurhrer*”: Dr. Morariu din Cluj, Dr. Capesius din Cincu-mare, advocați; Györi din Viena, Kurländer din Budapesta, Tischler din Mureș-Osorheiu, comercianți; Koch, locotenent din Brașov; Lehrer, preot din Mediaș.

Hotel „*Melars*”: Părulescu din Ploiești, Estera Hermetzy din Alba-Iulia, privatieri; Palade, oficial din Rîu-Vadului; Frâncu, student din Sugag; Wachsmann, notar, din Codlea; Stoian, preot; Némethy, învătător din Lezfalva; Palardi, măiestru de scriină din Făgăraș; Hügel, argășitor din Agnita.

Hotel „*Mihail*”: Sessler, sergent-major din Plevlje.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 13 Maiu n. 1901.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.74	vînd.	18.84
Lire turcești				
Imperiali (15 B. aust.)				
Rubla rusă		2.16		2.54
Gălbani		11.28		1.840
Napoleon-d'or		17.—		9.100
100 Marco germane		119.—		117.40
Livre sterling		28.90		24.20

Bursa de Budapesta.

Din 11 Maiu n. 1901

Renta de aur ung. 4%		117.50
„ 4%		92.90
„ val. cor. 6%		98.50
Împrumutul căilor ferate ung.		99.25
Bonuri rurale ung.		98.50
„ croato-slavone		98.50
Obligațiunile desp. regalitilor		98.80
Leouri pentru regularea Tisei și Sâgheidin		181.—
Renta de hârtie austriacă		98.15
„ de argint austriacă		98.—
„ de aur austriacă		11.25
Leouri austriace din 1890		141.—
Acțiunile băncii austro-ungare		1890.—
„ de credit ung.		693.50
„ de credit aust.		696.—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și econom. „Albina”		102.—
Gălbani împărătești		11.88
Napoleon-d'or		19.07
Mărci 100 imp. germane		117.55
1 London 10 Livre sterlingi		240.25

Bursa de Viena.

Din 11 Maiu n. 1901

Renta de aur 4%		117.50
Renta ung. v. c. 4%		92.85
Împrumutul căilor ferate ung.		92.80
Bonuri rurale ung.		98.60
„ croato-slavone		92.5
Renta de hârtie austriacă		98.35
„ argint austriacă		98.15
„ aur austriacă		11.15
Leouri austriace din 1890		143.75
Acțiunile băncii austro-ungare		187.—
„ de credit ung.		698.—
„ de credit aust.		617.25

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Balteș. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Noutăți pentru domni.

Cravate, gulere, cămeși, manjete, mănuși, ploiere, batiste, ciorapi, bretele.

Noutăți pentru dame.

Camisoale moderne, bluze, pelerine, cordoane, umbrele și ploiere, mănuși, albituri pentru dame, până la cele mai fine se capătă cu prețuri moderate în depozitul meu bine asortat.

Iulius Wermescher,
Sibiu, Piața-mare — strada Cîsnădlei (colț).

[119] 7-10

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'a tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'nt mi socot —
Cu mintea mea”

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jocurile și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărășniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răzăm de mamă. Legendă populară din gîrlul Mădăului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmentări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărșea în trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pețitor îndărășnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpărtoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din estini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasmile lui Nicolae Goja. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasmile lui Nicolae Goja. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăit. Comedie de Molière. Un exemplar 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nusea-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și poana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spîc de aur. Cules de dascălul Ioan F. Leșar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roseni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de F. Dufin. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislașconi. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăță. De George Band. Un exemplar 60 bani.
44. Rusală pînă la răsunat. Poveste de Nicolae Trăbișanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare „Căntec de bătrânețe”. Din culegerile lui I. Pop Rețeganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Se caută un comis

mai în vîrstă (de branșă manufacturii), care să aibă cunoștință perfectă de limbile patrii. [151] 8-3

Ofertele, cari trebuie să contină pe lângă atestate și fotografia, sînt a se adresa sub „Destoinie”, la administrațiunea acestui ziar. Reflectanții binevoiască a-și formula și pretenșiunile de salariu în ofert.

Econoamă

se caută pentru casa unui preot vîduv. Să fie harnică în purtarea gospodăriei, etatea între 25-35 ani, să știe ceti și scrie. Pentru fotografii trimise completă discrețiune. Văduve fără copii, respective femei nemăritate au prilej de a-și asigura viitorul. Va avea la dispoziție și servitoare. Epistolele cu eventualele fotografii, pretenșiunile relative la plată, adresa completă a persoanei se se trimite la administrațiunea acestui ziar sub „Econoamă”, care va îngriji să ajungă la adresa cuvenită.

[149] 3-3

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cuprinzînd unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterea Salatiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hîrtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învîțător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu.”

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin adărea ac se carti foloatoare, a umplut un gol adăre elinți la literatură stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învîțător, stupar priceput. Ea creștează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Kraft.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzînd:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de”.

O carte de mare preț pentru toți profesorii dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Kraft.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni

„Foaia Poporului”, este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Eorla și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Val-a-Murêșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o ghită.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce întrădăver se simția la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Kraft.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Aluașiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1.—
Brote Eugen, Tineria vitelor	—24
Trifoiul	—20
Costan T., Aur, novellă	—30
Ducă G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	—30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
» Reprivere din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novellă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tirguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învîțătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului.